

יום ג' דחווה"מ פסח תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

ניתן להפיץ לזיכוי הרבים תחת השם 'נר שמואל' בלבד

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

כתובות - ס"ד

1. שמואל פסק שאין כותבין אגרת מרד על שומרת יבם. כיצד מתיישב עם דברי הברייתא שאף שומרת יבם הממאנת להתייבם בכלל 'מורדת'?

- תבע הוא, והיא מורדת - נזקקין לו. תבעה היא, והוא מורד - אין נזקקין לה.
- ונדחה: אע"פ ששומרת יבם אינה מצווה בפריה ורביה איננו יכולים לומר לה לכה, כיון שתטען צריכה אני בן להשען עליו בזקנותי.
- בשניהם היא המורדת, תבע לחלוץ - נזקקין לו, תבע לייבם - אין נזקקין לו.
- ונדחה: כשתבע לייבם איננו יכולים לומר לו לך נשא אחרת, מפני שיטען: כיון שהיא קשורה אלי לא יתנו לי אחרת.
- בשניהם מדובר שתבע לייבם, והברייתא כמשנה ראשונה שמצות יבום קודמת למצות חליצה. ודברי שמואל כמשנה אחרונה שעכשיו שאין מתכוונין לשום מצוה, אמרו: מצות חליצה קודמת.

2. מהו המטבע טרפעיק?

אמר רב ששת: אסתירא - סלע מדינה שהוא חצי זוז צורי. [מעשה היא שישיית זוז]

3. מדוע כשאשתו מורדת מחשבים לו שכר שבת וכשהוא מורד לא מחשבים לה שכר שבת?

- כיון שלו פוחתים מהתחייבותו אינו נראה כשכר שבת, אבל לה מוסיפים על המגיע לה ונראה כשכר שבת.
- הטעם שמורד מוסיף רק חצי טרפעיק ואילו מורדת פוחתין לה טרפעיק - צא ולמד משוק של זונות, מי שוכר את מי, ובהכרח שצערו גדול יותר.
- דבר אחר: זה יצרו מבחוץ, וזו יצרה מבפנים ואינה מתגנה.

4. משנה - אלו דברים הבעל מחויב לתת לאשתו לצרכיה?

- מזון - [השולח לה ביד אפוטרופוס] לא יפחות לה משני קבין חטין או מארבעה קבין שעורין. [ואמר ר' יוסי שר' ישמעאל שהיה קרוב לאדום ששם השעורים רעים הוצרך לכפול] חצי קב קיטנית וחצי לוג שמן. וקב גרוגרות או מנה דבילה, ואם אין לו נותן לה פירות אחרים במידה שווה.
- בגדים וכלים - מטה, מפץ רך, ומחצלת קשה, כפה לראשה, חגור למתניה, מנעלים בכל מועד, כלים של חמשים זוז משנה לשנה. ולא יתן בגדים חדשים בימות החמה שמחממים, ולא שחקים בימות הגשמים שאינם מחממים, אלא נותן לה חדשים של חמשים זוז בימות הגשמים, והיא מתכסה בבלאותיהן בימות החמה, והשחקים שלה.
- ממון - מעה כסף לצורכה. ואוכלת עמו מלילי שבת ללילי שבת שהוא זמן עונתה. ואם אין נותן לה מעה כסף לצורכה - מותר מעשה ידיה שלה. שיעור חיובה למעשי ידיה - ביהודה: משקל חמש סלעים שתי או משקל עשר סלעים ערב, שיותר קל לטוותו. [ובגליל שיעור הסלעים כפול] ואם היתה מניקה - פוחתין לה ממעשה ידיה ומוסיפין לה על מזונותיה.
- כל השיעורים הללו בעניי שבישראל, אבל במכובד הכל לפי כבודו.

5. כמה שיעורו של עירוב תחומין?

- ר' מאיר - מזון כגון פת שדרוש לשתי סעודות של יום חול לכל אחד מהמשתתפים בעירוב.
- רבי יהודה - שתי סעודות של שבת. [כוונת שניהם להקל - ר"מ היה אוכל יותר פת בשבת, ור"י היה אוכל יותר פת בחול].
- ר' יוחנן בן ברוקא - שיעור ב' סעודות הוא קבוע - ככר הלקוח בפונדיון בזמן שארבע סאין קמח נמכרים בסלע. והוא חצי קב.
- ר' שמעון - שיעור ב' סעודות - שני שליש כיכר העשויה משליש קב קמח.
- עוד שנינו - חצי מככר שדנים עליו - הוא שיעור לבית המנוגע שאם שהה כדי אכילה זו נטמאו הוא ובגדיו.
- רבע - פוסל את האוכלו מתרומה עד שיטבול. שמינית - לקבל טומאת אוכלין.

6. האשה צריכה 14 סעודות - משנתנו שפסקה שנותן לאשה 2 קבין חיטה, כדעת מי? [הרי לריב"ב 2 קבין הם 8 סעודות, ולר"ש הם 18 סעודות]

- כר' יוחנן ב"ב ומה שאמר 4 סאין בקב זה כולל את שכר הנחתום שמשכתך חצי ממה שאפה [וכשאינו נותן עצים משכתך בשליש] ומוכר שני ככרות. ולפ"ז בשני קבין יש 16 סעודות וכרב חידקא שאמר: ארבע סעודות חייב אדם לאכול בשבת, ולרבנן הסוברים שלש סעודות סעודה אחת לארחי ופרחי. [ואין לפרש שנותן שליש לנחתום ויש 12 סעודות ובליל שבת אוכלת עמו - כיון שיש מ"ד המפרש שאוכלת עמו היינו תשמיש]
- כר' שמעון - 18 סעודות נותן לה. לרבנן - שלשה לארחי ופרחי, לרבי חידקא - שנים לארחי ופרחי.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)